

értéket mutat, akkor véleményem szerint ez esetben is lehet nemesnyár állományokat sikeresen telepíteni.

Igen jó és egyszerű gyakorlati módszer a talaj kötöttségének megállapítására az ún. késpróba. Azok számára ugyanis, akik már valamelyes gyakorlattal rendelkeznek, elegendő, ha a kiásott talajszelvény falán végighúzzák a kést és ebből következtetni tudnak a talaj kötöttségére és egyúttal a rétegződést is meg tudják állapítani. Természetesen az ott található növényzetet is figyelembe kell venni. A buja növekedésű szeder, ámorfa, vadszőlő, magas-aranyvessző, gilisztaűző-varádcis tömeges fellépése ugyanis nemesnyár termőhelyre utal.

A 17 éves nemesnyár-állományokban végzett termőhely feltárási adatok felhasználása alapján érdekes grafikont szerkeszthetünk (2. sz. ábra).

Ha a koordináta rendszer $+X$ tengelyére a fa mellmagassági méretének az adatait, $+Y$ tengelyre a famagasságot, $-X$ tengelyre az Arany-féle kötöttségi értéket, a $-Y$ tengelyre a h_y értékeit hordjuk fel, ez esetben négy pont összekötése alapján négyszögeket kapunk. Ha az így nyert négyszögek területének nagyobb része az első vagy második negyedbe esik, akkor ez a termőhely alkalmas a nemesnyár számára. Minél inkább eltávolodik a négyszög területe a harmadik negyed felé, annál inkább válik a termőhely a nemesnyarak számára alkalmatlanná.

A nemesnyarak telepítéséről és elegyítéséről röviden csak azt szeretném mondani: optimális nemesnyár termőhely esetén a maximális fatömeget csak a nemesnyár biztosítja. A nemesnyár állományok előhasználati fatömegét föltelékfajjal ellensúlyozni nem tudjuk, s így az elegyítéssel csak értékes nemesnyár területeket rabunk el. (Ez természetesen nem zárja ki a megfelelő fatömeget adó elegyfa kutatást, s ha bizonyítást nyert ennek a gazdaságossága, akkor ezt figyelembe kell venni.)

A telepítési hálózat kialakításánál szem előtt kell tartani, hogy a nemesnyár határozottan fényigényes faj. Azzal az elvvel viszont, hogy azért telepítsük ritkább hálózatba a nemesnyár állományokat, mert hátha nem tudjuk kellő időben elvégezni a szükséges ápolási munkálatokat, szerintem szakítani kell. Az állománynevelési munkálatokat igenis időben el lehet végezni. Ez csak bérezési probléma, s így igen szűk látókörűek lennénk, ha kisebb bérezési problémákért milliós értékű faanyagot áldoznánk fel. Hasznosítsuk tehát a kiváló nemesnyár termőhelyeinket maximális mértékben nemesnyárral — sajnos, ilyen területek úgysem állnak korlátlanul rendelkezésünkre — és telepítsük azt 2×2 m-es hálózatban.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportoknál a következő előadásokat tartották:

Szombathelyen *Dérföldy Antal*: Apekvizsgálatok gyakorlati eredményei. Szerfafecslés általános irányelvei.

Sárospatakon *Józsa Miklós*: Erdei földútjaink.

Zalaegerszegen *Szotfried István*: Erdő-típusológiai irányzatok ismertetése.

Kaposváron *Vajda Sándor*: Tölgyeseink természetes felújításának módszere.

Járó *Zoltán*: Nyáraink termőhely-igénye.

Sopronban *Halász Aladár*: Faellátásunk külkereskedelmi vonatkozásai.

Esztergomban *Várady Sándor* és *Scheili Lipót*: Célhosztolás és értékminősítés;

Arkosi Gyula: Lengyelországi tapasztalatok címmel.

Kecskeméten *Halupa Lajosné* ismertette Tóth Bélának: Öntözőrendszerek és csatornák fásítása c. tanulmányát, amelynek kiegészítéseként *Kontra László* a Keleti Főcsatorna fásítására vonatkozó terveket és a megvalósult fásítások fényképeit mutatta be.

*

Az Egyesület központjában megalakult az Erdei Termékekért Feldolgozó és Értékesítő Vállalat egyesületi helyi csoportja. Elnöknek *Pásztor József* igazgatót, titkárnak *Lukács István* főmérnököt és gazdasági felelősnek *Jana Emiliát* választották meg. A közgyűlés után *Lukács István* tartott előadást „Az erdei melléktermék-termelés és feldolgozás jelenlegi helyzete, fejlesztésének lehetőségéről”. Az előadást élénk vita követte.

